NN 113/2021 (20.10.2021.), Presuda Upravnog suda u Splitu poslovni broj: 10 UsI-739/20-12 od 17. lipnja 2021.

UPRAVNI SUD U SPLITU

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sutkinji Danijeli Čipčić Buzov, sucu pojedincu, te Luciji Justić zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja Z. V., S., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe HP-H. p. d.d., Z., radi rješavanja spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga, 17. lipnja 2021.,

presudio je

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev radi poništenja rješenje tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/19-02/143, urbroj: 376-04-20-8 od 25. travnja 2020.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika klasa: UP/I-344-08/19-02/143, urbroj: 376-04-20-8 od 25. travnja 2020. obustavljen je postupak rješavanja spora između korisnika Z. V., ovdje tužitelja, s davateljem poštanskih usluga HP-H. p. d.d., Z., ovdje zaintereisranim osobom.

Tužitelj je putem e-maila podnio tužbu 7. kolovoza 2020. radi poništenja ukupno devet rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Z., ovdje tuženika, između ostalog i radi poništenja naprijed navedenog osporenog rješenja.

Rješenjem ovog suda poslovni broj 18 UsI-600/20-3 od 9. listopada 2020. razdvojen je spis ovog suda pod poslovnim brojem UsI-600/20 na način da će se po tužbi tužitelja postupati odvojeno na način pobliže određen i sadržan u izreci citiranog rješenja, pa je tako, između ostalog, točkom 7) izreke istog riješeno da će se tužba protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, radi poništenja rješenja klasa: UP/I-344-08/19-02/143, urbroj: 376-04-20-8 od 25. travnja 2020., a koje rješenje je predmet ovog upravnog spora, zavesti pod novi poslovni broj u upisnik ovog suda UsI, te je predmetna tužba zavedena pod poslovnim brojem UsI-739/20.

Tužitelj u tužbi navodi da su navedenim pobijanim rješenjima, pa tako i rješenjem koje je predmet ovog upravnog spora, nezakonito obustavljeni postupci rješavanja sporova između tužitelja i H. p. (dalje: HP-a), a budući da sva pobijana rješenja imaju istovjetne činjenične i pravne osnove, te da su donesena uz pogrešno i nepotpuno iznošenje činjeničnog stanja i uz pogrešno primjenu materijalnog prava, da tužitelj u zakonskom roku podnosi zajedničku tužbu.

Nadalje, navodi kako u tužbi obrazlaže svoje navode u svezi osporavanog rješenja tuženika klasa: UP/I-344-08/19-02/145, urbroj: 376-04-20-7 od 1. lipnja 2020. označenog pod rednim brojem 1., a koji navodi da su u potpunosti primjenjivi za sva ostala osporavana rješenja, samo uz druge brojeve protokola i datume donošenja ranije poništenih odluka tuženika, kao i presuda Upravnog suda u Splitu, te podnesaka tuženika i tužitelja. Navodi da je presudom ovog suda poslovni broj UsI-394/19-4 od 25. ožujka 2020. poništena ranije nezakonita odluka tuženika klasa: UP/I-344-08/19-02/145, urbroj: 376-04-19-4 od 23. srpnja 2019. u dijelu izreke navedenom pod točkom 2., te da je tuženiku naloženo da dostavi tužitelju svu dokumentaciju vezanu za provođenje internog postupka HP-a za preporučenu pošiljku prijamnog broja RF 245180705 HR, što da je tuženik djelomično i učinio, priloživši dostavljenu dokumentaciju uz zaključak klasa: UP/I-344-08/19-02/145, urbroj: 376-04-14-05 od 13. svibnja 2020. Međutim, budući da je dostavljena dokumentacija bila nepotpuna, neuredna i neažurirana, te da su se otvorila neka nova pitanja vezana uz dostavljenu dokumentaciju, da je tužitelj u svom podnesku tuženiku od 29. svibnja 2020. zatražio očitovanje i dostavu cjelokupne, uredne i ažurirane dokumentacije, na što da je tuženik u pobijanom rješenju obustavio postupak rješavanja spora između tužitelja i HP-a, odnosno da se odbio očitovati na pitanja tužitelja u odnosu na dostavljenu dokumentaciju, čime da je tuženik prekršio čl. 55. st. 3. Zakona o poštanskim uslugama (dalje: ZPU-a) koji propisuje da tuženik sve sporove između tužitelja i HP-a treba rješavati na transparentan, objektivan i nediskriminirajući način, a da je tuženik zapravo potpuno ignorirao tužitelja. Ističe da je tuženik u obrazloženju pobijanog rješenja došao do pogrešnog zaključka da je tužitelj osporavao dostavljenu dokumentaciju i ranije provedeni interni postupak HP-a, a što je po mišljenju tužitelja, tuženiku poslužilo kao izlika da pitanja tužitelja u svezi dokumentacije poveže s točkom 1. svoje pravomoćne odluke od 23. srpnja 2019. u kojoj je tuženik odbio tužiteljev zahtjev za rješavanje spora kao neosnovan, protiv čega tužitelj nije podnosio tužbu Upravnom sudu u Splitu, budući da tužitelj nije

osporavao dostavljenu dokumentaciju temeljem koje je HP proveo svoj interni postupak nego da je tvrdio da je ista nepotpuna, neuredna i neažurirana, te da se temeljem takve dokumentacije ne može izvesti nikakav zaključak o statusu predmetne pošiljke RF 245180705 HR. Nadalje, ističe kako tuženik obustavlja postupak rješavanja spora između njega i HP-a, odnosno da se odbija očitovati na pitanja iz podneska tužitelja od 29. svibnja 2020. u svezi dostavljene dokumentacije predmetne pošiljke iz istog razloga zbog kojeg je tužitelj skrivao zatraženu dokumentaciju, a što da je poništeno pravomoćnom presudom ovog suda od 25. ožujka 2020., a to je, po mišljenju tužitelja, isključivo razlog favoriziranja HP-a na štetu tužitelja. Tužitelj u odnosu na sva pobijana rješenja tuženika (ukupno 9 rješenja) ističe da ih je zaprimio 17. srpnja 2020., iako da su neka od njih donesena 25. travnja 2020., a osim pristiglih (pobijanih) rješenja u svezi ove upravne stvari, da je tužitelj tog 17. srpnja 2020. zaprimio od tuženika još 39 njegovih odluka, tako da ukupni broj zaprimljenih odluka iznosi čak 48, da su neke od tih odluka donesene i prije više od šest mjeseci, što po mišljenju tužitelja znači da je tuženik namjerno odugovlačio sa slanjem nekih svojih odluka te da ih je namjerno poslao sve odjednom u tako velikom broju (48), a sve iz razloga da bi tužitelj imao što manje vremena za podnošenje novih pravnih lijekova protiv tuženikovih nezakonitih odluka, a što da je dokaz kršenja čl. 55. st. 3. ZPU-a. Iz sadržaja tužbe proizlazi da istom traži poništenje osporenog rješenja tuženika.

U odgovoru na tužbu tuženik je naveo da je tužba neosnovana, u bitnom navodeći kako je u provedenom upravnom postupku utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog upravnog akta, poštujući pri tome načelo zakonitosti iz članka 5. i načelo utvrđivanja materijalne istine iz članka 8. ZUP-a te da je osporavana odluka u svemu obrazložena i u skladu s odredbom članka 98. stavka 5. ZUP-a. Nadalje, u konkretnom slučaju da je presudom ovog suda poništena točka 2. izreke Odluke tuženika poslovni broj klasa: UP/1-344-08120-02/144, urbroj: 376-04-19-4 od 19. srpnja 2019. te da je predmet vraćen na ponovni postupak; da je sukladno citiranoj presudi tuženik proveo ponovni postupak te da je tužitelju svojim Zaključkom dostavio traženu dokumentaciju temeljem koje je HP provela interni postupak i na temelju koje je tuženik odlučivao o osnovanosti tužiteljeva zahtjeva u prethodno provedenom postupku; da je unatoč tome što je dio odluke tuženika kojom je odlučeno o osnovanosti zahtjeva tužitelja (i kojom je utvrđen sam status predmetne pošiljke) postao pravomoćan, tužitelj nakon zaprimanja predmetne dokumentacije u ponovljenom postupku, osporavao predmetnu dokumentaciju navodeći kako je ista nekompletna te da na temelju iste nije moguće utvrditi status pošiljke, navodeći kako HP nema sustav obilježavanja, odnosno klasificiranja pošiljaka zbog čega da je zahtijevao dostavu klasifikacijskog obilježja. Obzirom na navedeno tuženik posebno ističe kako je člankom 9. Zakona o općem upravnom postupku (»Narodne novine«, broj 47/09, dalje: ZUP-a) određeno da je službena osoba javnopravnog tijela (a ne korisnik/tužitelj) ona, koja samostalno utvrđuje činjenice i okolnosti u postupku te na temelju tako utvrđenih činjenica rješava upravnu stvar. Nadalje, da obzirom da je iz dostavljene dokumentacije bilo nedvojbeno razvidno da se radilo o preporučenoj pošiljci s povratnicom pošiljatelja Vodovod i vodoopskrba Split d.o.o., a da tužitelj u ranije provedenom postupku nije osporavao dio odluke tuženika kojim je utvrđeno da je ugovorena poštanska usluga preporučene pošiljke s povratnicom izvršena cjelovito, već da je isti samo osporavao točku dva izreke rješenja kojom je odbačen njegov zahtjev za dostavom dokumentacije na temelju koje je zainteresirana osoba u svom internom postupku utvrdila da se radi o navedenoj vrsti pošiljke, da je tuženik nakon dostave predmetne dokumentacije tužitelju utvrdio kako nisu ispunjene zakonske pretpostavke za daljnje vođenje postupka te da je sukladno članku 46. stavak 5. ZUP-a, postupak obustavio. Dodatno navodi da je tužitelj u osporavanoj odluci također obaviješten da klasifikacijski sustav HP i pitanja koja se odnose na način provođenja internog postupka pri HP ne predstavljaju jedan od razloga za podnošenje prigovora koji su propisani člankom 54. stavak 1. ZPU-a. U odnosu na navode tužitelja koji se odnose na dostavu odluka tuženika, putem vlastite dostavne službe, tuženik ističe, kako je u konkretnom slučaju odlučeno da se izvrši postupak samodostave, koja se prema odredbama članka 2. stavak. 1. točka 21. ZPU-a ne smatra poštanskom uslugom. Dodatno naglašava, kako je tuženik, navedeni postupak samodostave u konkretnom slučaju izvršio isključivo vodeći se načelom ekonomičnosti, sve kako bi smanjio troškove dostave budući da je tuženik od strane tužitelja zaprimio preko dvjesto (gotovo istovjetnih) zahtjeva, što u konačnici iziskuje veći broj postupaka dostave, osim toga da su u konkretnom slučaju uzete su u obzir i postojeće okolnosti do kojih je došlo zbog epidemije bolesti Covida-19, a također da su uzeti u obzir i sami zahtjevi tužitelja, iz kojih je bilo razvidno da je za tužitelja od važnosti i značaja navođenje preciznih podataka koji se odnose na postupak druge dostave. Slijedom navedenog, tuženik smatra da je osporavano rješenje zakonito, radi čega je predložio da Sud na temelju članka 57. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine«, broj 20/10, 143/12, 152/14 i 94/16 i 29/17) odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

U podnesku tužitelja poslanom putem e-maila dana 20. studenoga 2020. tužitelj je u bitnom naveo da sud u konkretnom slučaju i predmetnoj upravnoj stvari odlučuje o nepostojećoj tužbi tužitelja protiv jedne odluke tuženika, budući da je tužitelj podnio jednu tužbu protiv devet (9) odluka tuženika, a da je sud nezakonito postupio kad je bez suglasnosti tužitelja razdvojio predmet pod poslovnim brojem UsI-600/20 na način da će se po tužbi tužitelja postupati odvojeno te na taj način da je nezakonito i bez suglasnosti tužitelja izmijenio njegov tužbeni zahtjev. Pored navedenog tužitelj se istim podneskom očitovao na odgovor na tužbu tuženika te ga u cijelosti osporio prigovarajući utvrđenom činjeničnom stanju te primjeni materijalnog prava te je u cijelosti ustrajao u navodima tužbe.